

Sygnatura akt VI Ka 68/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 marca 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Sędziowie SSO Bożena Żywioł (spr.)

SSO Marcin Mierz

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 r.

sprawy **S. N. (1)** ur. (...) w G.,

syna Z. i W.

oskarżonego z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 k w zw.z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 listopada 2015 r. sygnatura akt IX K 1857/13

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. S. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w postępowaniu odwoławczym w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 460 (czteryście sześćdziesiąt) złotych.

VI Ka 68/16

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9 listopada 2015r., sygn.akt IX K 1857/13 apelacje wniósł obrońca oskarżonego S. N. (1).

Zaskarżył orzeczenie w całości zarzucając obrazę prawa materialnego, a to art. 286 § 1 kk poprzez jego niewłaściwą interpretację i w konsekwencji ukształtowanie przekonania sądu o winie oskarżonego wbrew faktowi, że nie zaistniały przesłanki wypełnienia przez niego znamion czynu wynikających z powołanego przepisu.

Apelujący zarzucił także obrazę art. 64 § 1 kk poprzez jego niewłaściwą interpretację i w konsekwencji ukształtowanie przekonania sądu o popełnieniu przez oskarżonego czynu przestępnego w warunkach recydywy zwykłej, wbrew faktowi, że czyn z art. 297 § 1 kk popełniony przez oskarżonego nie stanowi przestępstwa podobnego z czynami z art. 280 § 1 kk i 278 § 1 kk.

Stawiając takie zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wyeliminowanie z opisu czynu art. 286 § 1 kk i art. 64 § 1 kk, przyjęcie, że swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona art. 297 § 1 kk oraz wymierzenie mu stosownej kary lub uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów i wniosków apelacji.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, co doprowadziło go do trafnych ustaleń faktycznych i zasadnego przyjęcia, że zachowaniem swoim oskarżony wyczerpał znamiona zarzuczonego mu przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony poprzez złożenie nierzetelnego oświadczenia o zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach wprowadził w błąd Bank (...) S.A. co do faktu spełniania wymagań dla uzyskania kredytu.

Oskarżony, wbrew złożonemu oświadczeniu, nie posiadał bowiem żadnego stałego zatrudnienia, ani żadnych stałych dochodów. Tymczasem decyzja o udzieleniu kredytu została przez bank podjęta przy założeniu, że właśnie z uwagi na ustabilizowaną sytuację dochodową oskarżony daje gwarancje należytej spłaty udzielonego kredytu.

Niewątpliwie zatem okoliczność, co do której oskarżony wprowadził bank w błąd, nie była obojętna dla decyzji o rozporządzeniu majątkiem banku i nawet przyjęcie po stronie kredytobiorcy zamiaru spłaty kredytu niczego by tu nie zmieniło, gdyż niespłacenie kredytu, a więc spowodowanie szkody, na stanowi ustawowego znamienia przestępstwa oszustwa.

W sprawie niniejszej Sąd Rejonowy trafnie uznał jednak, że oskarżonemu należy dodatkowo przypisać także wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się ze spłaty kredytu.

Argumentem przemawiającym za słusznością takiego stanowiska jest nie tylko ten, że pomimo upływu ponad 5 lat, w którym to czasie niewątpliwie sytuacja finansowo-dochodowa oskarżonego ulegała zmianom - kredyt pozostaje niespłacony, ale też i ten, że oskarżony w terminie nie zapłacił nawet jednej raty, nie reagując na monity ze strony banku.

Nie jest w tym stanie rzeczy przekonującym kontrargument apelującego, że oskarżony posiadał majątek w postaci środków finansowych uzyskanych z pracy poza granicami kraju. Jeśli oskarżony faktycznie jakieś środki posiadał, to nie przeznaczając ich choćby na rozpoczęcie spłaty kredytu, w sposób wystarczający zmanifestował brak zamiaru jego spłaty.

Jeśli natomiast, co bardziej logiczne, oskarżony właśnie dlatego wziął kredyt, że nie miał środków do życia, majątku, ani stałego źródła dochodu, czyli znajdował się w sytuacji krytycznej, to niewątpliwie od samego początku wiedział, że kredytu nie spłaci.

W sytuacji niepodzielenia wywodów apelującego odnoszących się do pierwszego z podniesionych zarzutów, a tym samym przyjęcia, że sąd pierwszej instancji prawidłowo uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona

także przestępstwa z art. 286 § 1 kk, bezprzedmiotowym staje się zarzut podniesiony w apelacji jako drugi, gdyż niewątpliwie oskarżony dopuścił się umyślnego przestępstwa podobnego, do tego, za które był już skazany.

Z naprowadzonych względów Sąd Okręgowy nie uwzględnił apelacji obrońcy oskarżonego.

Nie znalazł także podstaw do jakiegokolwiek korygowania kary wymierzonej S. N., gdyż w żadnym razie nie może być ona uznana za rażąco i niewspółmiernie surową.

O jej wręcz łagodności świadczy fakt warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, pomimo, iż oskarżony jest recydywistą.

Kara grzywny ma wymiar nie przekraczający potencjalnych możliwości zarobkowych i dochodowych oskarżonego, uwzględnia też jego sytuację rodzinną. Zobowiązanie do naprawienia szkody jest konsekwencją ustalenia, że do chwili obecnej pozostaje ona nienaprawioną.

Nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonego skutkowało obciążeniem S. N. (1) kosztami procesu za postępowanie odwoławcze.